

РЕШЕНИЕ

№ 7670

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Георги Терзиев

ЧЛЕНОВЕ: Виржиния Петрова

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5124** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационни жалби на Директора на СДВР и на Т. И. Т. срещу Решение № 2007/29.04.2023г. по НАХД № 2632/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), 18-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 2320/14.12.2021г., издадено от Директора на СДВР, с което на осн. чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето на Т. И. Т., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., както и е прекратено административнонаказателното производство и делото е изпратено на прокуратурата.

В касационна жалба на Директора на СДВР са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Счита се, че СРС незаконосъобразно е възприел, че с извършеното деяние са осъществени от обективна и субективна страна признаците на престъпление по чл. 355, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК. Подробни съображения се излагат че в словесното описание на нарушението в АУАН и НП обхваща съставомерните признаци на нарушението по чл. 209а, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 1 от ЗЗ. Иска се отмяна на атакуваното решение и потвърждение на наказателното постановление. Претендират се разноски за две инстанции.

С касационната жалба на Т. Т. се оспорва решението на СРС. Счита се, че атакуваният съдебен акт е неправилен, издаден в противоречие на конституционния ред в РБ. Твърди се, че районният съд неправилно е оценил събраните по делото доказателства.

Считат се за неправилни изводите, че нарушаването на някое от правилата на инкорпориани в заповедта на Министъра на здравеопазването влече след себе си наказателна отговорност по чл. 355 от НК. Излагат се съображения, че съдът не е обсъдил дали в случая не е налице хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Иска се съда да спре настоящото производство и да поиска от ВАС да сезира КС по въпроса дали чл. 63, ал. 6, вр. ал. 1, т. 3, вр. ал.1, вр. 58д, т.1, вр. чл. 33, ал. 2 от ЗАНН, така както е приложен от СРС е съвместим със задължения на РБ с общо признатите норми на международното право (чл. 149, ал.1, т. 4 от КРБ). Алтернативно съда да отмени решението, като вместо него постанови ново, с което да отмени НП на друго основание. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание касаторът и ответник Директора на СДВР, не се представлява.

Ответникът и касатор – Т. И. Т., не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за основателност на касационните жалби.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбите са подадени от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество са основателни, но по съображенията различни от сочените в нея:

При постановяване на решението си СРС е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, съставляващо такова по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. В случая СРС не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е изложил фактически констатации и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение - предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и по приложението на закона. Районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка, въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере допълнително доказателства, ако е необходимо. В решението изцяло липсва и описание на фактическата обстановка.

На следващо място, в решението си СРС не е изложил мотиви относно материалната законосъобразност на наказателното постановление - издадено ли е от компетентен орган, в предвидената от закона форма, спазени ли са сроковете за съставяне на АУАН респ. издаване на НП, както не е и отговорил на нито един довод както в жалбата, така и на направените възражения от страна на ответника по жалба. В решението си СРС е посочил, че „налице хипотеза, при която се установяват признаците на извършено престъпление, а именно по чл. 355, ал. 2, вр. ал. 1 от НК“ и е отменил наказателното постановление като е прекратил административно – наказателното производство, без да е ясно въз основа на какво е приел този извод.

Съгласно чл. 121, ал. 4 от Конституцията на Република България актовете на правораздаването се мотивират. В този смисъл е и Решение № 7/30.06.2020г. по к.д. № 11/ 2019 г. (обн. ДВ, бр. 62 от 14.07.2020 г.) на Конституционния съд, съгласно което „Разпоредбата на чл. 121, ал. 4 от Конституцията изисква всички съдебни актове да бъдат мотивирани. Съдебният акт е мотивиран, когато са известни съображенията за постановяването му,“. Изложените няколко изречения в атакуваното решение, без да

има данни, какви факти е приел за установени съдът и без анализ на приложимите правни разпоредби, не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебното решение. Липсата на каквито и да са фактически установявания в съдебния акт, пречатства проверката от касационната инстанция на законосъобразността и обосноваването на изводите на СРС. Това е така, тъй като на основание чл. 220 от АПК, касационната инстанция извършва контрол единствено по прилагане на закона, като е установена забрана в посочената норма за фактически установявания.

Допуснатото от съда процесуално нарушение е от категорията на съществените, тъй като липсата на фактически установявания в оспореното решение е пречка за страните по него да разберат основанията за постановеното решение, като правните изводи сами по себе си звучат общо, без да бъдат обвързани с конкретните обстоятелства, които са относими към случая. Предвид изложеното и най-вече по този начин е нарушено и правото на защита на санкционираното лице.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на страните се явява неоснователно. По него следва да се произнесе съдът при новото разглеждане на делото.

Водим от горното, Административен съд - София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2007/29.04.2023г. по НАХД № 2632/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.